

[Eiler Jensen.]

turligvis, hellere være for forsigtig end det modsatte.

På grund af at det er sundhedsstyrelsen, der i så høj grad kommer til at beskæftige sig med sagen, kan det anses for naturligt, at kontrollen sorterer under indenrigs- og boligministeren, selvom der, hvor det drejer sig om håndværk og industri, naturligvis bliver tale om arbejds- og socialministeren. Men det er også forudsat i lovforslaget, at der skal finde et nøje samarbejde sted mellem de pågældende ministerier.

Lovforslaget forudsætter også, at der skal være et sagkyndigt udvalg, og det er mit håb, at der i dette udvalg kommer fornøden repræsentation fra arbejderside. Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at det i høj grad vedrører arbejdsforhold og beskyttelse på arbejdspladsen. Når man ser bemærkningerne til § 2, fremgår dette med al tydelighed.

Selvom jeg går ind for en hurtig behandling af dette forslag, vil jeg tro det er rigtigt, at det bliver behandlet i et udvalg — et udvalg, som på grund af sagens natur bør være hurtigt arbejdende.

På mit partis vegne tilsiger jeg støtte til lovforslagets hurtige gennemførelse.

Federspiel: På venstres vegne skal jeg give tilslutning til dette lovforslag, som jeg er ganske enig med det ærede medlem hr. Eiler Jensen i sikkert ikke kommer en time for tidligt.

Radioaktive stoffer har været indført gennem nogen tid. Der har fra det eksportrende land været forlangt en vis kontrol med behandlingen af disse stoffer, og jeg forstår, at der derfor også er gjort visse erfaringer med hensyn til indførslen og opbevaringen af disse stoffer. De radioaktive virkninger breder sig jo efterhånden mere og mere, og man kan altså risikere, at ærede medlemmer — idet man ser, at stofferne endogså har fundet vej til tekstilindustrien — sidder i denne sal og udstråler radioaktivitet fra deres vesteknapper. Det er derfor utvivlsomt nødvendigt, at man finder en effektiv beskyttelsesform.

Derimod må man uvilkårligt stille sig det spørgsmål, om det er strengt nødvendigt, at der til rådighed for sundhedsstyrelsen skal stilles særligt sagkyndige. For det første må sundhedsstyrelsen dog formodes selv at kunne erhverve sig fornøden sagkund-

skab, og desuden er der jo allerede nogen tids erfaring for, hvordan disse stoffer skal indføres og opbevares. Når jeg nævner dette, er det, fordi konsulentvirksomhed efterhånden er blevet en af vort lands største professioner, og selvom jeg nærer fuld tillid til, at den højtærede indenrigsminister ikke vil administrere udover, hvad der er nødvendigt, må jeg finde det uheldigt, at man i lovgivningen ikke såvidt muligt holder kontrolforanstaltninger, undersøgelser o. s. v. indenfor de bestående embedsinstitutioner. Det er utvivlsomt et spørgsmål, der vil egne sig til drøftelse i et udvalg, hvor det iøvrigt vil være naturligt at behandle hele dette spørgsmål, da det jo her drejer sig om et ganske nyt område.

Jeg har kun ønsket at gøre denne ene bemærkning til forslaget, og jeg skal på venstres vegne tilsige vor støtte til dets hurtige gennemførelse.

Gelting-Hansen: Det her fremsatte lovforslag har en meget omfattende karakter, idet det forbyder såvel fremstilling som indførsel og besiddelse af enhver art af radioaktive stoffer i fri tilstand, i blanding med andre stoffer eller i apparater, hvis der ikke foreligger tilladelse fra sundhedsstyrelsen.

Som den højtærede indenrigs- og boligminister påpegede i sin fremsættelsestale, har man ikke hidtil haft nogen lovgivning på dette felt, men med den udbredelse, disse stoffer efterhånden har fået, ikke alene som tidligere til videnskabelige undersøgelser og til videnskabeligt arbejde, men også teknisk, ude i det praktiske liv, og med den store fare, de indebærer for de mennesker, der arbejder med dem, er det ganske naturligt, at man nu vil søge at lovfæste på dette punkt, at få faste rammer og fast kontrol for ikke at risikere, at ukendskab til behandlingen af disse stoffer kan blive til ubodelig skade. Selve stoffernes farlighed og den usikkerhed, der hersker i dag med hensyn til deres reaktionsvarighed og bivirkninger m. v., har vel medført, at man har fremsat det rigoristiske forslag, som § 1, stk. 1, er udtryk for, og man tør vel til gengæld gå ud fra, at den højtærede indenrigsminister vil benytte andet stykke i samme paragraf om almindelige undtagelsesregler i så stor udstrækning, som det overhovedet vil være forsvarligt.

Den højtærede minister nævnte i sin fremsættelsestale, at man måske kunne